

Jeziva ispovijest Beograđanina Gorana K. koja ledi krv u žilama:

BIO SAM ROB ŠUMSKIH VILA KOJE ŽIVE U RIJECI IBAR!

Krenem učiti „Očenaš“, ali, glas me izdaje. Srce se steže, vidim -srčani udar se primiče. Nastavim učiti u sebi i - koze nestadoše. Utom, na metar ispred mene, iz zemlje izroni žena. Lijepa - da se opisati ne može ta nestvarna ljepota. A gola, k'o od majke rođena.

- Hodao sam dobro poznatom šumskom stazom po Mokroj Gori kada me iz misli - prenuo meket koza. Posebno zadnjih mjeseci sam često iz Beograda dolazio u Tutin, da obidem stare roditelje i misli razbistim. Na poslu je situacija bila napeta, u braku takođe. Činilo se da me supruga Slađana više ne voli. Sumnjao sam da me i vara. Već sam nekoliko puta u stanu nalazio neke muške stvarčice koje nisu pripadale meni.

Uši vučije, a oči lisičje

- Iz tih i takvih misli, teško me bilo izvući. No, meket koza bio je na neki način jeziv. Tim više - što nikad do tad nisam ni vidio ni čuo koze u tim šetnjama - započeo je ispovijest za Auru Beograđanin Goran K., arhitekta sa brojnim ostvarenjima iza sebe.

Tog dana, a bila je posljednja subota u septembru prošle godine, Goran je zbunjen, roditeljima

isripovijedao priču o kozama koje je čuo, a nije vidio.

- No, kako oni nisu tome pridali neku pažnju, ubrzo sam i ja koze smetnuo s uma i posvetio se promišljanjima o tome, ko li bi mogao biti Slađin ljubavnik. Neko koga znam? Gdje ga je upoznala i zašto

ga dovodi u naš stan. Moj stan zapravo. Imao sam ga i prije ženidbe.

- Ništa smisljeno nisam dokučio, ali džaba, iste mi-

sle su me i sutradan okupirale dok sam se verao utabanim i onim, manje utabanim stazama Mokre Gore. Odgovarala mi je tišina, spokoj veličanstvene prirode, žubor Ibara...a onda, opet, grlen smijeh koza. Da, ovog puta, smijeh umjesto meketa. Fin me strah obuzeo. Sam u

odzvanja svukud oko mene, a nikog ne vidim. Klecavam nogama krenem bježati i - tad ih ugledah. Njih 100, 200 ili 300, ne znam tačan broj. Možda ih je bilo i manje ali, u strahu su velike oči.

- Bježim, a s mjesta ne mičem. Trčim, a stojim. A koze se bijele oko mene, mašu repićima i grohot ih stoji. Samo se smiju. Uši im došle k'o vučije, a oči lisičje.

- Krenem učiti „Očenaš“, a glas me izdaje. Srce se steže, vidim-srčani udar se primiče. Nastavim učiti u sebi i - koze nestadoše. Utihnu groteskni smijeh. Utom, na metar ispred mene, iz zemlje izroni žena. Lijepa-da se opisati ne može ta nestvarna ljepota. A gola, k'o od majke rođena. Pruži mi ruku da ustanem, povede me sa sobom.

- I idem ja, haj haj, nekim novim stazama, vrletima. Pratim je kao u bunilu. Dođosmo u dvorište nekog manastira, a tamo,

one koze. Gledaju u mene, pa u nju. Pričaju s njom. Nekim tajnim jezikom životinja valjda. Potom se razmakoše, propustiše nas. U manastiru, na hladnom betonskom podu, vodih ljubav strastveno sa ženom iz zemlje. Zapravo, ona je vodila ljubav sa mnom. Omamljeni, za-spasmo, a kad se probudih, noć je uveliko obujmila planinu. Da nisam sanjao, potvrdi moja golutinja. Odjeća pored mene uredno složena, a ja nag ležim pored rijeke - prisjeća se Goran.

Ljepše od sna

Sutradan, želeći ponoviti iskustvo ali i uvjeriti se da je zgoda od juče bila stvarnost, naš je sagovornik opet pohodio isto mjesto. Ovog puta, kad koze nestadoše, iz zemlje izroniše dvije ljepotice. I opet se sve ponovi.

- Bilo je kao san. Samo ljepše, stvarnije. Nare-

ditelji, saznao je da je u šumi proveo puna dva mjeseca.

- Perioda poslije toga se ne sjećam najbolje. Bio sam u bolnici, dehidriran, izubijan. Zarasle brade, 25 kilograma mršaviji. U bunilu sam dozivao one žene, pa sam ubrzo smješten u ustanovu za psihičke bolesnike. Pričali su mi da sam pokušavao i kroz prozor iskočiti, ne bih li došao do svojih ljepotica. Vezali su me i držali na sedativima.

- Iz ludnice me izvukla vidovita Lea. Obratila joj se za pomoć moja majka, kojoj je Lea rekla da me poslovnim saradnik, najbolji drug i ljubavnik moje žene - u dogovoru sa Slađom, omađijao. Poslužili su se starim obredima uz pomoć kojih je moj um obitavao u jednoj drugoj dimenziji, a tijelo predano duhovima - šumskim vilama. Lea je

dnog sam dana, bio sa njih tri. Pa četiri. Odlučio sam ne vraćati se u Beograd, sumornom poslu i ženi koja drugom ljubav daje, umjesto meni. U šumi sam imao sve - priča Goran.

Dani su mu brzo prolazili, čak ni kući nije odlazio. Mislio je da je prošlo tek nekoliko dana, možda jedna sedmica, no, kad su ga lovci pronašli, a sa njima i njegovi zabrinuti ro-

itualnim obredima i hamajlijama poništala magiju, pomogla mi da se svega sjetim i ozdravim. Da otjeram Slađu iz života, i spasim posao koji su njih dvoje namjeravali preuzeti. Zahvalan sam Lei ali, vrlo često u sjećanje dozovem one trenutke provedene u šumi. Bio sam od tada samo jedanput tamo no, nisam uspio pronaći ni onaj manastir, ni koze ni žene... E. K.

VIDOVITA LEA-LEJLA

Reiki majstor
Tarot majstor
Kristaloterapeut

Vidi prošlost, sadašnjost, budućnost

Uz pomoć reiki energije i posebnih metoda rješava sve vaše probleme

Jako uspješno rješava sshire, negativnu energiju, namete i sve vrste crne magije jer ima dugogodišnje iskustvo i nasljeđeni dar

Donosi mir i nafaku u vaš dom

Spaja rastavljene, spašava brakove

Rješava sve vrste ljubavnih problema

Pomaže kod polaganja ispita

Pomaže u nalaženju posla i zadržavanju istog

Normalizuje posao i radi na opstanku privatnih firmi

Radi posebno izrađene hamajlije koje se rade isključivo na osobama, posebno se priprema za svakoga

Vaše je samo da nazovete i svi vaši problemi će biti riješeni jer je tu dugogodišnje iskustvo i nasljeđeni dar

A sve navedeno se može obaviti na daljinu uz prethodno dogovoreni termin ili na telefone za određene zemlje

Za sve ostale informacije i zakazivanje termina možete da kontaktirate Leju na broj

00 387 61 109 196

ili: www.vidovitalea.com

VAŠE JE SAMO DA POZOVETE

Posebno je priznata i cjenjena Hamajlija "99 Allahovih imena" koju u svom izvornom obliku možete naći samo kod vidovite Leje.

